

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Str. I.C.Brătianu, nr.1, Alba Iulia, jud.Alba, cod postal 510118 Tel. 0258-810289, 0258-810293 Fax 0258-810286 e-mail: ca-albaiulia@just.ro site: www.curteadeapelalbaiulia.ro

Înalta Curte de Casație și Justiție

Secții Unite

Tragere dosare RIL nr. 5

anul 2021 luna 04 ziua 15

Nr. 273 /12.04.2021

C ă t r e,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii

Stimată doamnă președinte,

Avem onoarea să vă înaintăm sesizarea Colegiului de Conducere al Curții de Apel Alba Iulia de soluționare a recursului în interesul legii, în conformitate cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă și art. 21 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Anexăm, în copie, Hotărârea nr. 18/23.03.2021 a Colegiului de Conducere al Curții de Apel Alba Iulia.

Folosim acest prilej pentru a vă asigura de deplina noastră considerație.

Cu stimă,

PREȘEDINTE
Liviu Gheorghe Odăgăruș

PRIM GREFIER
Ioana Florina Botan

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Str. I.C.Brătianu, nr.1, Alba Iulia, jud.Alba, cod postal 510118 Tel. 0258-810289, 0258-810293 Fax. 0258-810286 e-mail: ca-albaiulia@just.ro site: www.curteadeapelalbaiulia.ro
COLEGIUL DE CONDUCERE

HOTĂRÂREA NR. 18 din data de 23.03.2021

Având în vedere dispozițiile art. 18 și 23 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015, Colegiul de conducere s-a întrunit în ședința de lucru de la data de 23.03.2021. Ședința a fost convocată de domnul judecător Liviu Gheorghe Odagiu, președinte al Curții de Apel Alba Iulia.

Conducerea ședinței Colegiului de conducere a fost asigurată de domnul judecător Liviu Gheorghe Odagiu, președinte al Curții de Apel Alba Iulia. Au participat următorii judecători: Maria Elena Covaciu, Mariana Claudia Clonța, Diana Bianca David, Laura Maria Dehelean, Gabriel Arghil Oltean și Laura Aurelia Popescu.

În conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la ședința Colegiului de Conducere a participat și doamna vicepreședinte Oana Maria Petrașcu, fără drept de vot.

Ședința de lucru a Colegiului de conducere a fost statutară din punct de vedere al numărului de membri participanți.

Conform art. 23 alin. 3 și 50 alin. 5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, secretariatul ședinței de lucru a fost asigurat de doamna Ioana Florina Boțan, prim grefier al Curții de Apel Alba Iulia.

În temeiul dispozițiilor art. 19 și următoarele din Hotărârea nr. 1375/2015 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești,

COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL ALBA IULIA

Ordinea de zi a fost suplimentată cu sesizarea formulată în dosarele nr. 3218/107/2019 și nr. 3126/107/2019 pentru analizarea oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu un recurs în interesul legii, în unanimitate,

În temeiul dispozițiilor art. 19 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 1375/2015 a Consiliului Superior al Magistraturii, constatând că sunt întrunite

prevederile art. 515 și următoarele Cod procedură civilă și față de dispozițiile Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 148/2015, *membrii Colegiului de conducere* vor dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii, în vederea unificării practicii judiciare conturate în acțiunile prin care personalul auxiliar din cadrul instanțelor și al parchetelor, căruia i s-au aplicat, începând cu data de 1.01.2018, dispozițiile art. 38 alin. 3 lit. a coroborate cu ale alin. 6 din Legea nr. 153/2017 și i s-au stabilit sporuri în cuantum de 30 %, a solicitat acordarea de sporuri în cuantum maxim, de 45%, prin raportare la personalul auxiliar din cadrul altor curți de apel.

Punctul de vedere exprimat de Colegiul de Conducere, cu majoritate de voturi (4 pentru și 3 împotriva) este în sensul admiterii acțiunilor și acordării sporurilor în cuantumul maxim, de 45%, pentru următoarele considerente:

Reclamanții a făcut dovada că sunt discriminați față de alți salariați cu funcții similare din cadrul familiei ocupaționale din care fac parte, căroră li s-a stabilit un cuantum total al sporurilor de 45 %.

Intenția legiuitorului, exprimată în actele normative adoptate ulterior anului 2015, a fost aceea de a înlătura orice inechități salariale existente între persoane ocupând funcții similare în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Trebuie avute în vedere și considerentele deciziei Curții Constituționale nr.794/2016.

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 – Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii, în vederea unificării practicii judiciare conturate în acțiunile prin care personalul auxiliar din cadrul instanțelor și al parchetelor, căruia i s-au aplicat, începând cu data de 1.01.2018, dispozițiile art. 38 alin. 3 lit. a coroborate cu ale alin. 6 din Legea nr. 153/2017 și i s-au stabilit sporuri în cuantum de 30 %, a solicitat acordarea de sporuri în cuantum maxim, de 45%, prin raportare la personalul auxiliar din cadrul altor curți de apel.

Președintele Colegiului de Conducere:

Liviu Gheorghe ODAGIU

Membri ai Colegiului de Conducere:

Mariana Claudia CLONȚA

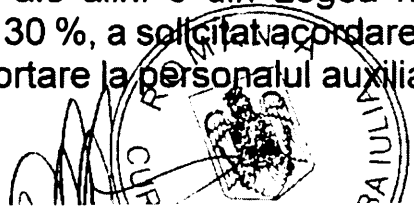
Maria Elena COVACIU

Diana Bianca DAVID

Laura Maria DEHELEAN

Gabriel Arghil OLTEAN

Laura Aurelia POPESCU

Handwritten signature

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA

CĂTRE
COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL ALBA IULIA

REFERAT
privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu recurs în interesul legii

în vederea pronunțării asupra următoarei probleme de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești:

1. Personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești, căruia i s-au aplicat, începând cu data de 1.01.2018, dispozițiile art. 38 alin 3 lit. a coroborate cu ale alin. 6 din Legea nr. 153/2017, beneficiază de un quantum al sporurilor care să nu depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale, sau, dimpotrivă, poate beneficia de sporuri în quantum maxim prevăzut în cuprinsul Anexei V la Legea nr. 153/2017, Cap. VIII, Secțiunea I, art. 4 și 5 (15% spor condiții vătămătoare, 25% spor de risc și suprasolicitare, 5% spor de confidențialitate), limita prevăzută la art. 25 din Legea nr. 153/2017 urmând a se raporta la ordonatorul principal de credite.
2. Personalul mai sus amintit, căruia i s-a stabilit un quantum al sporurilor mai mic (în speță de 30%), prin raportarea limitei prevăzute la art. 25 la nivelul ordonatorului secundar de credite (curte de apel), este îndreptățit să pretindă plata diferențelor de drepturi prin raportare la nivelul maxim stabilit în cadrul familiei ocupaționale (în speță 45% stabilit la nivelul altor curți de apel), în temeiul principiilor nediscriminării și egalității, consacrate în cuprinsul art. 6 lit. b și c din Legea nr. 153/2017, sau, dimpotrivă, aceste acțiuni se impun a fi respinse, pe considerentul că principiul egalității, astfel cum este consacrat în cuprinsul art. 6 din Legea nr. 153/2017, face referire numai la salariul de bază, iar o eventuală salarizare discriminatorie rezultă din aplicarea legii, or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, o astfel de discriminare nu poate fi înlăturată de instanță prin neaplicarea unei dispoziții legale sau prin înlocuirea unor norme cu altele.

I. Dispozițiile legale supuse interpretării

LEGE-CADRU Nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice:

Art. 6 - Principiile sistemului de salarizare:

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;

Art. 25 - Limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi:

- (1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.

Art. 38 - Aplicarea legii:

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

Cap. VIII - Reglementări specifice personalului din sistemul justiției - Secțiunea 1 - Dispoziții comune:

Art. 4 - (1) Pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, personalul prevăzut la art. 1 beneficiază de un spor de până la 15% din salariul de bază sau, după caz, din indemnizația de încadrare, corespunzător timpului lucrat.

(2) Condițiile de acordare a sporului prevăzut la alin. (1) se aprobă de ordonatorul principal de credite în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

Art. 5 - Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale, tribunalele specializate și judecătorii, procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, personal de specialitate juridică asimilat magistraților, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, asistenții judiciari, inspectorii judiciari, personalul auxiliar de specialitate, personalul de specialitate criminalistică

și personalul auxiliar de specialitate criminalistică din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor de expertize criminalistice, ofițerii și agenții de poliție judiciară, precum și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, personalul de probațiune beneficiază și de un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, respectiv de un spor pentru păstrarea confidențialității de până la 5%, aplicate la salariul de bază lunar, respectiv la indemnizația lunară de încadrare.

II. Problema de drept care a generat practica neunitară

Instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar în ceea ce privește următoarea problemă de drept:

1. Personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești, căruia i s-au aplicat, începând cu data de 1.01.2018, dispozițiile art. 38 alin 3 lit. a coroborate cu ale alin. 6 din Legea nr. 153/2017, beneficiază de un quantum al sporurilor care să nu depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale, sau, dimpotrivă, poate beneficia de sporuri în quantum maxim prevăzut în cuprinsul Anexei V la Legea nr. 153/2017, Cap. VIII, Secțiunea I, art. 4 și 5 (15% spor condiții vătămătoare, 25% spor de risc și suprasolicitare, 5% spor de confidențialitate), limita prevăzută la art. 25 din Legea nr. 153/2017 urmând a se raporta la ordonatorul principal de credite.
2. Personalul mai sus amintit, căruia i s-a stabilit un quantum al sporurilor mai mic (în speță de 30%), prin raportarea limitei prevăzute la art. 25 la nivelul ordonatorului secundar de credite (curte de apel), este îndreptățit să pretindă plata diferențelor de drepturi prin raportare la nivelul maxim stabilit în cadrul familiei ocupaționale (în speță 45% stabilit la nivelul altor curți de apel), în temeiul principiilor nediscriminării și egalității, consacrate în cuprinsul art. 6 lit. b și c din Legea nr. 153/2017, sau, dimpotrivă, aceste acțiuni se impun a fi respinse, pe considerentul că principiul egalității, astfel cum este consacrat în cuprinsul art. 6 din Legea nr. 153/2017, face referire numai la salariul de bază, iar o eventuală salarizare discriminatorie rezultă din aplicarea legii, or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, o astfel de discriminare nu poate fi înlăturată de instanță prin neaplicarea unei dispoziții legale sau prin înlocuirea unor norme cu altele.

III. Soluții jurisprudențiale diferite:

1. Într-o primă opinie jurisprudențială, s-a apreciat că reclamanții au făcut dovada că sunt discriminați față de alți angajați din cadrul familiei ocupaționale din care fac parte, cărora li s-a stabilit un quantum total al sporurilor de 45 %. Intenția legiuitorului, exprimată în actele normative adoptate ulterior anului 2015, a fost aceea de a înlătura orice inechități salariale existente între persoane ocupând funcții similare în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Au fost avute în vedere considerentele deciziei Curții Constituționale nr.794/2016.

Argumente în susținerea acestei opinii:

„ Instanța de fond a argumentat corect și a expus pe larg considerentele care au determinat reținerea stării de discriminare a intimaților reclamanți în raport cu desfășurarea activității în aceleași condiții de vechime în muncă și în funcție, în ceea ce privește cuantumul sporurilor aplicate, în baza Legii nr. 153/2017.

Faptul că s-a făcut trimitere la dispozițiile unor acte normative abrogate nu semnifică faptul că motivarea instanței de fond este străină de natura pricinii, Tribunalul subliniind, în cadrul raționamentului său, care a fost intenția legiuitorului în adoptarea actelor normative în materia salarizării, începând cu Legea nr. 284/2010, respectiv înlăturarea inechităților și diferențelor de salarizare dintre persoane aflate în aceeași funcție/grad/treaptă și gradație și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții grad/ treaptă, pentru întregul personal plătit din fondurile publice și respectarea principiului stabilirii unui salariu egal pentru muncă egală.

Or, este necontestat faptul că în speță, intimații reclamanți începând cu data de 19.09.2018 au fost reîncadrați conform Legii nr.153/2017, în baza Deciziei nr. 123/RU/19.09.2018, emisă de Curtea de Apel Timișoara, stabilindu-se un cuantum al sporurilor de 30% aplicat la salariul de bază lunar, respectiv la indemnizația lunară de încadrare, în timp ce aceeași categorie de personal din cadrul Curților de Apel Bacău, București și Târgu Mureș au primit sporuri în procent de 45% aplicate la salariul de bază lunar.

În aceste condiții sunt deplin aplicabile considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 794/15.12.2016, în sensul că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Contrar susținerilor apelantei, instanța de fond nu avea obligația de a stabili care dintre cele două moduri de stabilire a salarizării este cel legal, nefiind investită cu un astfel de petit. În mod corect s-a constatat existența unei stări de discriminare, de altfel necontestată de apelantă, determinată de existența diferențelor între modul de stabilire al sporurilor, reclamanții făcând dovada că, pentru familia ocupațională din care fac parte, au fost recunoscute și acordate sporuri în procent de 45%, scopul legiuitorului, prin actele normative emise ulterior anului 2015, fiind tocmai acela de înlăturare a inechităților salariale existente între categorii profesionale care desfășoară aceeași activitate, cu trimitere la considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 794/15.12.2016 și ale Deciziei nr. 23/2016 a ÎCCJ -Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Nici celelalte argumente ale apelantei, referitoare la încălcarea prevederilor art. 25 al. 1 din Legea nr. 153/2017 nu pot fi împărtășite, în condițiile în care procentul de 30% la care trebuie limitate sporurile se raportează la suma salariilor de bază de la nivelul ordonatorului principal de credite, or nu s-a făcut dovada că prin acordarea sporurilor în cuantumul solicitat de reclamanți s-ar depăși acest plafon. Cât timp reclamanții intimați prestează o activitate identică cu cea desfășurată de grefierii din cadrul curților de apel care nu plafonează nivelul sporurilor la procentul de 30%, reclamanților li se datorează, pentru activitatea prestată, un salariu identic cu al grefierilor comparabili, cărora nu li s-a aplicat această plafonare, având în vedere și prevederile art. 6 lit. b și c din Legea nr. 153/2017, din care rezultă că sistemul de salarizare prevăzut de acest act normativ are la bază principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, precum și principiul egalității, prin asigurarea de salarii egale pentru muncă cu valoare egală.”

2. Într-o altă opinie jurisprudențială, s-a considerat că dispozițiile legale nu obligă la acordarea sporurilor în quantum maxim, quantumul total al sporurilor fiind limitat, potrivit art. 25 din Lege, la 30 % din fondul de salarii al ordonatorului de credite care stabilește drepturile salariale.

Dispozițiile vizând salarizarea nediscriminatorie din cuprinsul Legii nr. 153/2017, spre deosebire de cele din legislația anterioară, fac referire numai la salariul de bază.

Argumente în susținerea acestei opinii:

„În primul rând este de reținut că, potrivit art. 1 alin. 3 din Legea nr. 153/2017, începând cu data intrării în vigoare a legii (01.07.2017), drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. 1 (în care este inclus și personalul din familia ocupațională „Justiție”) *sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în această lege*. Așadar, actele normative anterioare care au reglementat salarizarea personalului bugetar până în iulie 2017 nu mai sunt aplicabile decât în mod excepțional, atunci când se prevede expres acest lucru.

Pe de altă parte, este de menționat că în reglementarea anterioară, *principiul echității în muncă*, statuat de art. 3 lit. c din Legea nr. 284/2010, stabilea *remunerație egală pentru muncă egală, pe baza ... normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială* ale personalului din sectorul bugetar.

Această optică a legiuitorului a fost schimbată în actuala reglementare. Astfel, potrivit art. 6 lit. b și c din Legea nr. 153/2017, sistemul de salarizare are la bază, între altele, *principiul nediscriminării*, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și al instituirii *unui tratament egal* cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează *aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție și principiul egalității*, prin asigurarea de *salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală*. Din analiza acestor două principii rezultă că *tratamentul egal care garantează nediscriminarea vizează doar egalitatea salariului de bază* pentru aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, și *nu a celorlalte drepturi de natură salarială*, așa cum prevedea Legea nr. 284/2010.

Această concepție a legiuitorului este consolidată și în ceea ce privește acordarea sporurilor.

În acest sens, se impune a se observa, în primul rând, că în vechea reglementare, gestiunea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile și autoritățile publice se asigura de fiecare *ordonator principal de credite* (art. 6 alin. 1 din Legea nr. 284/2010), ordonatorii principali de credite fiind cei care aveau obligația să stabilească salariile de bază, indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură stabilite potrivit legii (art. 6 alin. 4 din Legea nr. 284/2010).

În prezent, gestiunea acestui sistem se asigură de *fiecare ordonator de credite, indiferent de gradul acestuia: principal, secundar sau terțiar*, legiuitorul nemaifăcând nicio distincție (art. 3 alin. 1 din Legea nr. 153/2017). Ordonatorul de credite, indiferent de grad, este cel care are obligația, potrivit art. 3 alin. 4 din Legea nr. 153/2017, de a stabili salariile de bază, indemnizațiile de încadrare, sporurile, ..., în condițiile legii, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu.

În privința sporurilor la care sunt îndreptățite persoanele salarizate din fonduri publice, atât reglementarea veche (art. 22 din Legea nr. 284/2010), cât și dispozițiile în vigoare (art. 25 din Legea nr. 153/2017), impuneau o limitare a acestora, stabilind că suma sporurilor, compensațiilor, primelor și indemnizațiilor acordate cumulativ nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază sau a indemnizațiilor lunare de încadrare.

Diferența majoră dintre cele două reglementări o constituie însă ordonatorul la care se raportează această limitare.

Astfel, dacă Legea nr. 284/2010 se referă, în art. 22 alin. 1, la ordonatorul principal de credite, art. 25 alin. 1 din Legea nr. 153/2017 se referă la ordonatorul de credite, fără a distinge între cel principal, secundar sau terțiar. Atunci când legiuitorul a dorit să facă distincție între acești ordonatori a prevăzut expres acest lucru. Astfel, în art. 25 alin. 2 din Legea nr. 153/2017, se stabilește că ... pentru instituțiile din sistemul sanitar și de asistență socială și cele din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, suma sporurilor ... acordate cumulativ pe total buget *pentru fiecare ordonator principal de credite* nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază... a indemnizațiilor lunare, după caz.

În art. 4 și 5 din cap. VII din Anexa V la Legea nr. 153/2017 se prevede că personalul similar celui din care fac parte reclamanții (în speță personal auxiliar de specialitate și conexe în cadrul parchetelor) beneficiază de un spor de *până la 15%* din salariul de bază pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, de un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de *până la 25%*, și de un spor pentru păstrarea confidențialității de *până la 5%*, aplicate la salariul de bază lunar. Din aceste dispoziții legale rezultă cu evidență că aceste sporuri nu sunt în quantum fix, fiind stabilit doar maximul acestor sporuri.

Stabilirea în concret a cuantumului sporurilor pentru fiecare persoană trebuie realizată cu respectarea dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 153/2017, respectiv cu respectarea plafonului maxim de 30% din suma salariilor de bază și a indemnizațiilor la nivelul fiecărui ordonator de credite.

Din cele ce preced, Curtea constată că, în actuala reglementare, principiul nediscriminării și al egalității, consacrate de art. 6 lit. b și c din Legea nr. 153/2017, vizează *acordarea aceluiași salariu de bază* pentru aceeași activitate și aceeași vechime în muncă și în funcție, *fără raportare la sporuri sau alte drepturi de natură salarială*. Sporurile se stabilesc în quantum diferit de la un ordonator de credite la altul, în funcție de criteriul prevăzut în art. 25 alin. 1 din Lege.

Argumentele primei instanțe referitoare la incidența actelor normative de salarizare anterioare intrării în vigoare a legii nr. 153/2017 și a deciziilor instanței supreme date în interpretarea sau dezlegarea unor chestiuni de drept din legislația privind salarizarea din fonduri publice anterioară datei de 01.07.2017 nu pot fi primite pentru că, așa cum s-a reținut, reclamanții sunt salariați conform Legii nr. 153/2017, care are o altă concepție privitoare la stabilirea cuantumului concret al sporurilor.

În ce privește aplicabilitatea deciziei nr. 794/2016 a Curții Constituționale, Curtea constată că principiile desprinde din această decizie rămân de actualitate și în materia salarizării în baza Legii nr. 153/2017, dar numai cu privire la stabilirea elementelor ce compun salariul de bază, pentru că numai cu privire la acesta este instituit principiul egalității și al nediscriminării. În ceea ce privește sporurile, în actuala reglementare, acestea nu mai pot fi uniforme la nivelul personalului din toate instituțiile și autoritățile ce formează familia ocupațională „Justiție” pentru că legea le condiționează sub dublu aspect: al cuantumului concret, fiind reglementată doar valoarea maximă a acestora, și al plafonării la nivelul fiecărui ordonator de credite, conform art. 25 din lege.”

IV. Practică judiciară:

Prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, **ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU**

DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 28.884/3/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "salarizat la același nivel" are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.,,

Prin Decizia nr.794 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3¹ alin.(1¹)—(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI** a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.3¹ alin.(1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

Curtea Constituțională a reținut că, din moment ce situația juridică a personalului bugetar de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii este identică, atunci și tratamentul juridic aplicabil — salariul de bază/indemnizația de încadrare — trebuie să fie același, nefiind permis, spre exemplu, ca magistrați de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite.

Or, tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. De altfel, dispozițiile de lege criticate lipsesc de sens și, practic, anulează voința legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv, astfel cum sunt precizate în Preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.20/2016, anume acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportate la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente. Așadar, dispozițiile art.3¹ alin.(1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2016, generează inegalități în ceea ce privește calculul indemnizației/salariului de bază al magistraților, respectiv personalului asimilat, cu același grad, gradație, condiții de vechime și de studii, și, prin urmare, contravin art.16 din Constituție.

Astfel, Curtea constată că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Din corespondența administrativă realizată cu celelalte curți de apel din țară au fost evidențiate cele două orientări redate mai sus:

Curtea de Apel Ploiești a comunicat practică judiciară conform celei de a doua orientări jurisprudențiale în sensul că personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești, căruia i s-a aplicat, începând cu data de 1.01.2018, dispozițiile art. 38 alin 3 lit. a coroborate cu ale alin. 6 din Legea nr. 153/2017, beneficiază de un quantum al sporurilor care să nu depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale.

S-a reținut, prin decizia nr. 2018/2020 a Curții de Apel Ploiești, că în speță nu sunt aplicabile prevederile OUG 83/2014 și nici ale legii 71/2015, ci Legea 153/2017. Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat prin decizia nr. 82/2018 cu privire la modalitatea de aplicare a acestei legi și, raportat la considerentele nr. 75-84 din decizia respectivă și decizia nr. 697/2019 a Curții Constituționale, personalul auxiliar de specialitate nu se încadrează în dispozițiile excluse de legiutor de la aplicarea etapizată a legii 153/2017, astfel încât ordonatorii de credite sunt cei care stabilesc limitele sporurilor ce urmează a se acorda.

S-a constatat că, pentru familia ocupațională din care fac parte reclamanții, nivelul sporurilor de 45% nu a fost recunoscut prin hotărâri judecătorești sau legi de salarizare, ci prin decizii ale unor ordonatori de credite, astfel că nu a fost încălcat principiul egalității.

Curtea de Apel Craiova a comunicat că nu a identificat practică la nivelul Curții, Tribunalul Olt pronunțând o sentință nedefinitivă în sensul celei de a doua orientări jurisprudențiale.

Curtea de Apel Timișoara a comunicat practică judiciară conform celei de a doua orientări jurisprudențiale, în sensul că personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești beneficiază de un quantum al sporurilor care să nu depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege.

Din decizia civilă nr. 646/2020 a Curții de Apel Timișoara, comunicată cu titlu de practică judiciară, reiese că, menținându-se soluția de respingere a acțiunii, s-a reținut că reclamanților nu le este recunoscut necondiționat dreptul la acordarea cumulată a celor 3 tipuri de sporuri în quantum maxim, ci doar dreptul la acordarea sporurilor, quantumul acestora urmând a fi determinat prin aplicarea unei duble condiționări: încadrarea fiecărui spor în limitele maxime prevăzute de Anexa V, și totodată, interdicția depășirii cumulate a pragului prevăzut de art. 25 alin. 1 din legea 153/2017, de 30% din suma indemnizațiilor de încadrare aferentă ordonatorului de credite. Cu privire la motivul de apel vizând nediscriminarea, s-au reținut dispozițiile deciziei nr. 1325/2008 a Curții Constituționale a României.

Curtea de Apel Cluj a comunicat că jurisprudența la nivelul aceste instanțe este unitară în sensul celei de a doua orientări jurisprudențiale, respectiv că personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești beneficiază de un quantum al sporurilor care să nu depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege.

Din deciziile civile nr. 1218/A/2020 și nr. 1051/A/2020 ale Curții de Apel Cluj, comunicate cu titlu de practică judiciară, reiese că, menținându-se soluția de respingere a acțiunii, s-a reținut că dreptul la acordarea este recunoscut prin aplicarea unei duble condiționări: încadrarea fiecărui spor în limitele maxime prevăzute de Anexa V, și totodată, interdicția depășirii cumulate a pragului prevăzut de art. 25 alin. 1 din legea 153/2017, de 30% din suma indemnizațiilor de încadrare aferentă ordonatorului de credite. Dispozițiile legale anterior amintite sunt în vigoare și nu au fost declarate neconstituționale; atât pârâtul, cât și instanța, nu pot stabili că o lege aflată în vigoare să nu se aplice, nefiind permisă imixtiunea în atribuțiile puterii legislative. O practică greșită a unor ordonatori de credite nu poate constui

motiv legitim pentru a obliga alți ordonatori de credite să încalce dispozițiile art. 25 din Legea nr. 153/2017.

Cu privire la pretinsa discriminare s-a apreciat raportat la considerentele Deciziei nr. 697/2019 a Curții Constituționale, că diferența de venituri dintre angajații care prestează activități în cadrul unor ordonatori de credite diferiți nu este contrară principiului egalității în drepturi.

Curtea de Apel Constanța a comunicat că a fost identificat un singur dosar în care prima instanță s-a pronunțat asupra problemei de drept, în sensul respingerii acțiunii (a doua orientare jurisprudențială), fiind înregistrat pe rolul Curții cu termen de judecată în apel.

Curtea de Apel București a comunicat că jurisprudența la nivelul aceste instanțe este în sensul celei de a doua orientări jurisprudențiale, respectiv că personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești beneficiază de un quantum al sporurilor care să nu depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, din interpretarea sistematică a alin. 1 și 2 ale art. 25 din legea 153/2017 rezultă că legiutorul nu s-a referit la ordonatorul principal de credite în alin. 1.

Instanța nu poate constata existența unei discriminări și acordarea unor despăgubiri, față de prevederile deciziei nr. 818/2008 a Curții Constituționale, întrucât în cazul în care discriminarea provine din lege, este interzis instanțelor judecătorești să nu aplice dispozițiile privind legile de salarizare în vigoare sau să acorde drepturi în baza unor dispoziții legale abrogate.

Opiniile exprimate de judecătorii secțiilor specializate de la **Tribunalele București și Ilfov** sunt în sensul că personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești poate beneficia de sporuri în quantum maxim prevăzut în cuprinsul Anexei V la Legea nr. 153/2017, Cap. VIII, Secțiunea I, art. 4 și 5, limita prevăzută la art. 25 din Legea nr. 153/2017 urmând a se raporta la ordonatorul principal de credite.

S-a arătat că aplicând procentul de 30% prevăzut de art. 25 alin. 1 din legea 153/2017 prin raportare la bugetul ordonatorului secundar sau terțiar de credite și având în vedere că, la nivelul unor ordonatori secundari de credite diferiți (dar aflați în cadrul aceleiași familii ocupaționale) plafonul în raport cu care se determină nivelul maxim al sporurilor acordate personalului angajat este diferit în fiecare caz în parte, se poate ajunge în final la diminuarea drepturilor salariale ale unor angajați în raport cu alții, care ocupă aceleași funcții și exercită aceleași atribuții, fiind încălcat principiul nediscriminării.

Tribunalele Ialomița, Giurgiu și Teleorman au opinat în sensul celei de a doua orientări jurisprudențiale, respectiv al respingerii acțiunilor formulate, reținându-se că principiul egalității, la care face referire art. 6 din legea 153/2017, face referire numai la salariul de bază.

S-au anexat hotărâri judecătorești pronunțate în fond de tribunalele din circumscripția sa, precum și decizii pronunțate în apel de Curtea de Apel București.

Curtea de Apel Oradea a comunicat că a fost identificat un singur dosar în care prima instanță s-a pronunțat asupra problemei de drept, în sensul admiterii acțiunii (prima orientare jurisprudențială), fiind înregistrat pe rolul Curții cu termen de judecată în apel. În lipsa unei jurisprudențe relevante, nu s-a formulat un punct de vedere referitor la problema de drept menționată.

S-a anexat practică judiciară.

Curtea de Apel Pitești nu a exprimat un punct de vedere, dar a anexat practică judiciară pronunțată la nivelul Tribunalelor Argeș și Vâlcea, nedefinitivă, în sensul primei orientări jurisprudențiale, respectiv al admiterii acțiunilor.

Curtea de Apel Suceava a comunicat că nu a identificat practică judiciară la nivelul instanțelor din circumscripție, iar judecătorii secției de contencios administrativ și fiscal au exprimat o opinie pur teoretică în sensul primei soluții jurisprudențiale, reținându-se că principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică situațiilor egale sau analoage, iar

tratamentul juridic diferențiat poate fi instituit numai în considerarea unor situații obiectiv diferite.

Curtea de Apel Tg. Mureș a comunicat că a fost identificat un singur dosar în care prima instanță s-a pronunțat asupra problemei de drept, fiind înregistrat pe rolul Curții cu termen de judecată în apel.

Curtea de Apel Iași a comunicat că nu a identificat practică judiciară la nivelul curții, însă, la nivelul Tribunalului Iași, judecătorii au opinat în sensul celei de a doua soluții jurisprudențiale, arătându-se că, raportat la actuala reglementare, doar nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare trebuie să fie egal în cadrul tuturor instituțiilor sau autorităților publice subordonate aceluiași ordonator de credite, însă sporurile pot fi stabilite în quantum diferit, în funcție de plafonarea prevăzută de art. 25 din Legea 153/2017, adică în funcție de totalul bugetului acordat pentru fiecare ordonator de credite.

Curtea de Apel Brașov a comunicat că nu a identificat practică, dar judecătorii secției civile opinează în sensul în care quantumul total al sporurilor nu poate depăși procentul de 30% din suma salariilor de bază și a indemnizațiilor la nivelul fiecărui ordonator de credite, astfel cum prevede art. 25 din legea 153/2017.

Curtea de Apel Bacău a comunicat că nu a identificat practică judiciară, însă, la nivelul **Tribunalului Bacău**, judecătorii care compun completurile specializate în litigii de muncă au opinat în sensul respingerii acțiunilor formulate de personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești, pentru considerentul că limitarea acestui quantum nu constituie o situație discriminatorie între personalul auxiliar din cadrul unor ordonatori secundari de credite diferiți.

Opinia judecătorilor Secției I civilă și de contencios administrativ de la **Tribunalul Neamț** este în sensul că personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești, căruia i s-au aplicat, începând cu data de 1.01.2018, dispozițiile art. 38 alin 3 lit. a coroborate cu ale alin. 6 din Legea nr. 153/2017, poate beneficia de sporuri în quantum maxim prevăzut în cuprinsul Anexei V la Legea nr. 153/2017, Cap. VIII, Secțiunea I, art. 4 și 5 (15% spor condiții vătămătoare, 25% spor de risc și suprasolicitare, 5% spor de confidențialitate), limita prevăzută la art. 25 din Legea nr. 153/2017 urmând a se raporta la ordonatorul principal de credite.

Curtea de Apel Galați a comunicat că nu a identificat practică judiciară la nivelul curții, anexând ca practică judiciară o sentință pronunțată de Tribunalul Galați, în sensul admiterii acțiunii (prima orientare jurisprudențială) și două sentințe pronunțate de Tribunalul Vrancea, în sensul celei de a doua orientări (respingerea acțiunii).

S-a mai arătat că opinia majoritară la nivelul Tribunalului Galați este în sensul că legiutorul a avut în vedere plafonarea sporurilor acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite, principal, secundar sau terțiar, și nu individual pentru fiecare angajat în parte.

V. Opinia autorului sesizării

Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și-a exprimat opinia, cu majoritate de voturi (4 pentru și 3 împotriva) în sensul primei orientări jurisprudențiale, respectiv al admiterii acțiunilor și acordării sporurilor în quantumul maxim, de 45%, pentru următoarele considerente:

Reclamanții au făcut dovada că sunt discriminați față de alți salariați cu funcții similare din cadrul familiei ocupaționale din care fac parte, cărora li s-a stabilit un quantum total al sporurilor de 45 %.

Intenția legiutorului, exprimată în actele normative adoptate ulterior anului 2015, a fost aceea de a înlătura orice inechități salariale existente între persoane ocupând funcții similare în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Trebuie avute în vedere și considerentele deciziei Curții Constituționale nr.794/2016.

Apreciem că sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii prevăzute de art. 514 din Codul de procedură civilă, în considerarea faptului că în practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept supusă dezlegării, concluzie ce rezultă din jurisprudența anexată.

**JUDECĂTOR DELEGAT,
POP MIRELA CĂTĂLINA**

